

те ли нѣчто? — Имамъ нѣчто. — Что имате? — Имамъ добрый шекеръ. — Имате ли нѣчто добро? — Нѣмамъ ничто добро. — Имате ли нѣчто хубаво? — Имамъ нѣчто хубаво. — Нѣмамъ ничто хубаво. — Имамъ нѣчто грозне. — Какво грозно имате? — Имамъ грозно-то куче. — Имате ли нѣчто гыздаво? — Нѣмамъ ничто гыздаво. — Имамъ нѣчто ветхо. — Какво ветхо имате? — Имамъ ветхо-то сырение. — Гладни ли сте? — Гладень съмъ. — Жѣдни ли сте? — Не съмъ жѣденъ. — Спи ли ви ся? — Не ми ся спи. — Какво хубаво имате? — Имамъ хубавото ви куче. — Какво лашяво имате? — Нѣмамъ ничто лашяво. — Конь хартіж имате? — Имамъ харнж-тѣ ви хартіж. — Имате ли хубавый конь? — Есть, Господине, имамъ го. — Кой посталь имате? — Имамъ ветхый кожанъ посталь. — Кой чюрапъ имате? — Имамъ хубавый ви лененъ чюрапъ.

УРОКЪ ЧЕТВЪРТЫЙ. QUATRIÈME LEÇON.

Тоя. Оня.

Таа книга	}
Оная книга	
На, отъ (прѣдл. за род. падежъ).	
На куче-то. (род. падежъ.)	
На шивачя. (род. падежъ.)	
На хлѣбarya. (род. падежъ.)	
На съѣда. (род. падежъ.)	

Оня, оногова.

Оня (оногова) на съѣда (съѣдовый). Celui du voisin.
 Оня (оногова) на хлѣбarya (хлѣбаро- вый). Celui du boulanger.
 Онова на куче-то (кученко-то). Celui du chien.

Или.

Имате ли книж-тѣ ми или книж-тѣ на съѣда?
 Мояж-тѣ ли книжъ или книж-тѣ на съѣда имате.
 Имамъ книж-тѣ на съѣда.
 Имате ли хлѣба ми или хлѣба на хлѣбarya?
 Имамъ вашій.
 Нѣмамъ хлѣба на хлѣбarya.

Ce.

Ce livre.
Du (родител.) прѣдъ гласнѣ или прѣдъ h безгласенъ de l'.
Du chien.
Du tailleur.
Du boulanger.
Du voisin.

Celui.

Celui du voisin.
 Celui du boulanger.
 Celui du chien.

Ou.

Avez-vous mon livre ou celui du voisin? a).
J'ai celui du voisin.
Avez-vous mon pain ou celui du boulanger.
J'ai le votre.
Je n'ai pas celui du boulanger.

а) Р. по р. Имате ли моїж-тѣ книжъ, или онаж-тѣ на съѣда. Нѣ това изрѣчение не иде по свойство-то на бѣлгарскъ языкъ, а всякога ся повторя еж-ществително-то вмѣсто показ. мѣстоимѣніе.